

Universitätsbibliothek Wuppertal

C. Cornelii Taciti Opera Qvæ Exstant

Tacitus, Cornelius

Antverpiae, 1668

Velleii nomina, genus, vita, scripta

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1742](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1742)

VELLEII NOMINA,
GENVS, VITA,
SCRIPTA.

PAVCA de Velleio eiusque scriptis prædicanda sunt: sed pauca, quia latet in turbâ illâ scriptorum præsci aui. Quis veterum eum nominat? præter Priscianum, & si fortè Tacitum. qui P. Velleium agnoscit Præsidem exercitus, ut opinor, in Macedonia. Sed ibi tamen Publius est, qui hic Caius: nec argumentum satis firmum, quod sit hic ipse. At Prisciano Marcus est. qui ex libro eius primo hoc adfert: Nec minùs clarus eâ tempestate fuit Miltiadis filius Conon. In Agellio etiam Cn. Velleium legas: sed corruptè. Nam in libris ibi melioribus Vellius est: & tu scito Gellium reponendum, probum notumque historicum præsci aui. Noster hic natus equestri loco, ut videtur: maiorisque eius è Campaniâ. De auo paterno ita indicat: C. Velleius honoratissimo inter illos CCCLX. iudices loco à Cn. Pompeio lectus, eiusdem, Marci que Bruti ac Ti. Neronis præfectus fabricum, vir nulli secundus in Campaniâ. Genus à matre, etiam indidem. Multum, inquit, Minatij Magij atavi mei Asculanensis tribuendum est memoriæ: qui nepos Decij Magij Campanorum principis, celeberrimi & fidelissimi viri. Quæ sanè decora stirps & vetus, ab nobili illo Decio Magio: in quam iterum adoptione, nisi fallor, insitus Velleij frater. Nam nominat eum Magium Celerem Velleianum, Legatum Tib. Cæsaris Delmatico bello. Ipse Velleius Tribunus militum in Thraciâ & Macedoniâ: paullo post Præfectus equitum in Germaniâ, successor officij patris sui. Deinde finitâ equestri militiâ, designatus Quæstor: in Quæsturâ, remissâ sorte Prouinciæ, Legatus Tiberij bello Pannonico. cuius etiam triumphantis currum ipsi fratrique eius, inter præcipuos, præcipuisque donis adornatos viros, comitari contigit. Postremum ipse fraterque eius destinati prætores, primo Tiberiani imperij anno. An quos alios honores gesserit, haud scio: suspicor tamen de Consulatu. quia apud Tiberium & Seianum magnus: & in Prisciani dicto loco, Liber vetus scribit: M. Velleius Consul. Anne Consularem voluit? Et sanè si is est, qui apud Tacitum exercitui præsedet, probabile Consularem fuisse. quia Legati exercituum plerique tales. Plura de vitâ non repperi: minùs de morte. quam
animus

animus mihi dicitur obiisse eum in strage illa amicorum Seiani. Quidni ita credam, hominem tam amicum Seiano, & in hoc ipso libello publicum eius laudatorem, inter amicos fautoresque Seiani interfectum? profecto Tacitus & Dio auctores, rarum aliquem ex iis Tiberiana sanctia superfuisse. Scripta an alia reliquerit, ignoro. Iactat quidem & promittit non uno loco Iustæ Historiæ volumina: sed an ediderit scripseritve, quis dicet? Nam quod Gesnerus in Bibliothecâ adnotat, Wolfgangum Lazium habuisse De bello in Sueuos, nugas arbitramur: sicut & Georgij Merula, qui de integro apud se Velleio sparsit, vanitatem videmus ambitiosam.

DE INDICE, ET MATERIE,
ET NUMERO HORVM
LIBRORVM.

H X STANT libelli hi duo, nectoti: probi & fidi, donec ad Cæsarum res venias, vbi haud vsquequaque veri. Per adulationem enim multa celat, aut velat: imò & palàm aliter narrat. Diserti tamen vbique, & eloquentiâ quadam facili ac profluente. Titulus in iis hodie est: HISTORIÆ ROMANÆ AD M. VINICIUM COS. nec credo hunc probum esse, aut à Velleio. An hæc Historia? imò nec compendium propriè aut breuiarium historiæ, sed serie accuratâ temporum Chronicæ quædam Notæ. sic tamen, vt præcipua rerum, hominum, urbium, misceat atque excerptat. An etiam Romana tantùm? mihi non videtur: & totum adeò priorem librum video occupari ferè in rebus Græcanicis atque externis. Quod magis diceremus, si integer ille exstaret. Itaque de Titulo ambigo: & damnare tamen magis gaudeo, quàm immutare. Materiem videamus. Rhenanus, qui primus auctorem hunc è Bibliothecâ Murbacensi bono publico protulit, cense: *Velleium ab urbis primordio Romanam historiam omnem, admirabili compendio, duobus his voluminibus fuisse complexum.* Miror virum doctum sic scribere. An ab urbis exordio ille cœpit, qui palàm & ex professo multa sæcula recenset, ante eam cogitatam? qui alienissima miscet à Romanis rebus? Librum hunc primorem videto, & aliquis mihi negato. Quid ergo est? ego in sententia quam tetigi hæreo, Velleio propositum fuisse compendio & annorum ordine complecti res notarum gentium & noti æui. Cœpisse eum à Troianis temporibus, aut circa, & pertexuisse vno filo ad Consulatum hunc M. Vicinij: id est annum Urbis DCCLXXXII. Tiberiani autem imperij XVI. Clarum argumentum ex primordio ipso quod nunc est libelli: vbi casus & res eorum qui à Troia redierunt. Sed plura intercederunt, cum hîc tantùm Græcorum casus: non etiam Troianorum, atque adeò nec ipsius Æneæ: quem omittere certè non potuit, auctorem & caput Romanæ stirpis. Sed hæc talia, quæ & vbi deesse videantur, in locis suis adnotabo. Nunc de Numero quid censemus? Libelli duo sunt, ex Rhenani, aut codicis eius, diuisione. sed diuisione herclè parum scitâ aut æquabili, si quis copiam molemq̃ rerum videat, quæ perierunt. An in vnum & priorem librum incluseris, quæ à capite omnia desunt de Græcis à Troiâ redeuntibus & variè sparsis? quæ postea de Antenore, aut Ænea? quæ de Latij & Albæ regibus? quæ de ipsis regibus Romanorum? imò quæ de Consulibus aut Tribunis militum, vsque ad bellum Numantinum? Nam hæc omnia (vt illa quidem partitio est) necessariò habuerit liber vnus primus. Non potest ô Lector: & profecto plures in priore libro libri, si seriò examinas & attendis. Quod ipsum vt in Notis meis facias, quas adtexam, te rogo.

Ve
ad rha eius
Lectorem